

alig tudtam megszólalni és igen halkán mondtam valamit magamról. Késő este, amikor vége lett a napi programoknak nem tudtam elaludni, mert az engem ért élmények és benyomások igen élénken hatottak rám! A szobák előtt volt egy folyosó, ahol lehetett dohányozni és beszélgetni! Hajnalig folyt a barátkozás, ismerkedés, beszélgetés alig aludtunk néhányan valamit. Másnap pénteken reggel misével kezdtük a napot, már jobban éreztem a hatását, mert az ima segített. A délelőtti előadás után 8-10 fős csoportokba osztottak bennünket, ahol részletesebben bemutatkozhattunk és beszélhettünk magunkról az alkoholizmusunkról és az ebből fakadó problémáinkról. Csoporttársaim nagyon nagy szeretettel és barátsággal fordultak felém és én is feléjük! Az összetartozás és a közös gond nagyon közel hozott bennünket egymáshoz! Máig tartó szoros barátságok maradtak ebből a hétvégéből! Délután és másnap szombaton nagyon hasznos tanításokban és beszélgetésekben volt részem.

A későbbi életem meghatározó napjairól van itt szó! Tudom és vallom, már nem élnék az itt megismert HIT, TANÍTÁSOK, EMBEREK és hely varázsa nélkül! Itt tanultam meg imádkozni, őszintén beszélni, segítséget elfogadni, szeretetet kapni! Máriabesznye és a lelkigyakorlat bennem egy új világot teremtett és teljesen megváltoztatott! A szombati nap is hasonlóan telt. Este kör-ima volt az utolsó dolgunk, nekem csak sírva sikerült kinyögnöm valamit. Van a szolgálatnak egy énekes füzet, amiben van egy dal aminek a címe: Magányos voltam, nem volt barátom..., ez volt az imám! Sokan velem sírtak! Nagy élmény volt, máig hat rám! A végére megértettem, hogy a lelkigyakorlaton semmi nem kötelező! A misék és programok segítségek ahhoz az új élethez, amire a lehetőséget nekem nyújtották! Megmutatták lehet más módon is élni! Vasárnap reggel imádság, majd reggeli után az utolsó tanítás és kiscsoportos beszélgetés volt. A lelkigyakorlat szentmisével zárult! A búcsúzkodás nagyon bensőséges volt, sokan összeborultunk, igen nehéz volt az elszakadás! Sikerült megtérnem! Jézus Krisztus elindított a szabadulás útján! Július elején lesz 12 éve, hogy megszabadultam az alkohol rabságából! Az életem nem lett könnyebb, de szebb és tartalmasabb lett!

Évek alatt megtanultam, nemcsak kapni, hanem adni is! Sok minden megváltozott! Meghalt Bandi bácsi és Edina néni is, de mindig velem lesznek! Megváltozott a helyszín is, nehéz volt megszokni! Megváltoztam én is, ezt is nehéz volt megszokni.

Mindent köszönök Istennek és Nektek Barátaim!

„Magadnak teremtettél minket, Isten, és nyugtalan a szívünk, amíg meg nem nyugszik benned.” (Szent Ágoston, 430)

BOGLÁRYNÉ MAILÁTH EDINA, BANDI BÁCSI HŰSÉGES MUNKATÁRSÁNAK A VISSZAEMLEKEZÉSE.

DÁVID ÉS AZ Ő PARITTYÁJA

De sokszor hallottam mentegődzésként, hogy ő csak a dávidi módon tud harcolni az alkoholizmus ellen. Meg hogy bocsánatot kér azért, mert soha nem kóstolt bele a részegség élményébe. – Igen, ez volt Ő: Bandi bácsi. Egyike azoknak a modern magyar szenteknek, akiket ugyan hivatalosan aligha kanonizálnak, de a Jó Isten bizonyára besorolta az őket megillető helyre.

Éppen 20 esztendeje, hogy megismertem egy mentálhigiénés sorozat hallgatójaként. Ez a hatalmas pasztorációs tapasztalattal bíró, végtelenül szerény ember igyekezett járatosná válni egy akkoriban – 1985 – elterjedő ismeretanyagban. Tette ezt azért, hogy még hatékonyabb segítséget nyújthasson a látókörébe kerülő alkoholistáknak, illetve szétbomló családjaiknak.

Találkozásaink során hamar ráébredtünk arra, hogy különböző okok folytán felszabadult kapacitásainkból és hasonló elkötelezettségünkől kiindulva, közösen kellene létrehozunk egy szeretetszolgálatot. Így született meg – a Magyar Karitászot megelőzve – az R.K. Egyházi Szeretetszolgálat keretei között, 1988. decemberében a BETÁNIA. Első otthonunk a Szt. Kereszt Plébánia volt, majd 2 év elteltével költöztünk jelenlegi helyünkre.

E sorok olvasóinak legtöbbször Halász Endre nevét az alkoholista-mentéssel köti össze. Méltó és igazságos, hiszen az Ő „parittyájából” kikerült számtalan „szeretkavics” szíven találta a szesz Góliátjait. Ezért is szól erről e megemlékező füzet nagyobbik része. – Személyének hiteles ábrázolásához azonban hozzá tartozik annak a jelentős tevékenységnek ismerete is, amelyet a végzetessé váló megbetegedést megelőző másfél évtizedben folytatott. Ennek voltam közeli tanúja és hálás haszonélvezője.

Mivel hosszú és példaértékű plébánossága idején magánvagyona nem tett szert, 1983-as kényszernyugdíjazásakor nem volt hova költöznie. Így került harmadmagával – mozgásképtelen nővérével, s valamikori, nálánál idősebb, félig vak házvezetőnőjével – az üresen álló szadai plébániára. Természetesnek tartotta, hogy befogadásuk fejében a sok éve kihalt plébánia életét felébressze csipkerózsika álmából. E munkálkodásával ki is érdemelte a kisegítő lelkészi státuszt!

Mivel fáradságot nem ismerő ember volt, kapacitását így sem érezte kellően lekötve, ezért vállalkozott a megkezdett alkoholista-mentés mellett a már említett Betánia Szeretetszolgálat papi vezetői posztjára is. Ez pedig nagy és sokrétű feladat ellátását jelentette.

Kiemelten kell megemlíteni, hogy a hiteles pap személyes kisugárzása mellett, gondos lelkipastorsági és szisztematikus teológiai ismeretbővítésben is részesítette a munkatársakat. Az egyetlen nagycsaládként működő szolgálat különféle alapítványi keretek között gondozott hajléktalanokat, sokgyermekes családokat, otthonukban segítségre szorulókat és természetesen az alkohol rabságában szenvedőket. (Ez utóbbi csoportot támogató alapítványunk nevét is Ő választotta, a „SZOMJAZOM” igével Krisztus Keresztjére utalva.)

A közvetlen segítők körén túl több mint 100 fő részesült 70 órás etikai képzésében a Betániában, illetve vidéki keresztény szellemű szociális-karitatív intézményekben. – Nem utasított vissza egyetlen lelkipastorsági felkérést sem, lett légyen az Máriabesnyőn alkoholistáknak, Szegeden kispapoknak, Tahiban Máltai Lovagoknak vagy Zürichben emigráns magyaroknak szóló. Nagy felkészültsége mellett képessége volt bármely közösségben a szeretet meghittségét is megteremteni.

Idős hozzátartozói elvesztése után a Betániának nemcsak „családfője”, de lakója is lett. Innen járt ki hűségesen Szadára a hétvégeken, hogy ottani híveit is elláthassa. 1999-ben azután, egy dolgos papi pálya végefelé, szám-talan barátja és tisztelője társaságában ünnepelhette meg gyémántmiséjét.

Kivételes személyiség volt. Mindnyájan hálásak lehettünk a Jó Istennek, hogy a közelében élhettünk. Aki pedig nem ismerte, az biztos lehet abban, hogy méltó és hű folytatásra talál: az általa elvetett mag szárba szök-kent.

Radnóti Miklós

Kis nyelvtan

Én én vagyok magamnak
s néked én te vagyok,
s te én vagy magadnak,
két külön hatalom.
S ketten mi vagyunk.
De csak ha vállalom.

SZEGHEŐ JÓZSEF

A SIKERES ÉLET TITKA

Vannak-e eszményeink?

Jó akarok lenni
hogy kenyérré lehessen kenni
s az emberek kenyeret
ne magában egyenek

(Bálint Lea)

Egy nyolc éves kislány írta le ezt az ars poeticát. Mosolygunk, gyerekesnek tartjuk. - Csak a stílusa miatt? Szégyellni való-e egy tizenévesnek, hogy vannak eszményei? Nem inkább azt kellene takargatnunk, hogy nincsenek?

Semmilyen szél nem jó annak a vitorlásnak, amelyik nem tart valamilyen kikötő felé. Életünk is csak ilyen célok és eszmények vonzásában valósul; minél konkrétabbak, körvonalazottabbak, annál inkább bontakoztatnak. Hiányukban eltévedt körbe-körbe bolyongó hajóhoz hasonlít életünk.

Nekünk Jézus állított eszményeket: gondosan elmondta és élénk élte azokat. A Lélek erejében mindnyájunk számára - személyre szólóan - kinyilatkoztatja: kinek-kinek melyik a Keskeny Út, amelyet járnia kell.

Komolyan vesszük-e eszményeinket?

Csak olyan életet érdemes élni,
amelyikért érdemes meghalni.

(André Malraux)

Jézus komolyan vette azokat az értékeket, amelyeket Evangéliumában meghirdetett. - Halálosan komolyan Életét tette rá!

Vagyontárgyaink értékét az adja: mennyit fizettünk értük. Életes értékeink fokmérője: értük hozott-vállalt áldozatunk. Hiszünk-e változó világunkban a változatlan - örök - értékekben? Hogy amiért még tegnap életüket adták emberek, azért még holnap is érdemes?

Tanúságot teszünk-e eszményeinkről?

mindünk anyaga
sugárzó lehetne, ha
mernénk hasadni

(Fodor Ákos)

A keresztény élet: mártír - tanúskodó - élet. Az eszmények felé mozduló ember erőteret hoz létre maga körül: sugároz, vonz és magával sodor. Így vezetjük egymást a jézusi Úton haladva. . .

Ha a búzamazag nem hal meg. . . Ha nem hasadunk. . .

A siker titka nem az én kibontakozása, hanem hogy eszményeink megvalósulnak. S milyen jól elrendezett az egész: eszményeink megvalósulásában teljesedem ki én is!